Intîlnire cu eroii anului sportiv 1960

Ne-am gîndit, dragi cititori, că v-ar face plăcere să vă întîlniți în această ultimă zi a anului cu cîțiva dintre marii sportivi ai lumii, pe care i-ați urmărit în 1960. Le-ați admirat doar victoriile și performanțele. Dar este cu putință oare să străbați într-o singură zi atîta cale, să poposești în diferite orașe, să cauți pe sportivul preferat și să schimbi cu el cîteva cuvinte?

Tocmai de aceea, prin intermediul nelipsitului telefon, i-am invitat la noi și le-am solicitat, în numele dumneavoastră, răspunsul la trei întrebări:

1. CE V-A ADUS ANUL 1960 IN SPORT ȘI IN VIAȚA PERSONALĂ?

2. CE AȘTEPTAȚI DE LA NOUL AN 1961?

3. CE AȚI DORI SĂ TRANSMITEȚI IN NOAPTEA DE REVELION SPORTIVILOR ROMINI?

Și acum... răspunsurile:

IURII VLASOV
(U. R. S. S.)

1. Pentru mine, 1960 a fost un an în care sportul și interesele personale s-au împletit în mod armonios. Am subordonat totul unui singur scop, victoriei la Roma. Sînt fericit că am obținut-o. Dar nu mai puțină bucurie mi-a adus succesul la examenul de absolvire a Academiei Militare Aeronautice.

2. Antrenamente, antrenamente, antrenamente. Sper că voi reuși să adaug „ceva" performanței mele cele mai bune. Nu spun nici o cifră pentru simplul motiv că pronosticurile sînt o treabă grea. Chiar cînd este vorba de tine. Intenționez să continui perfecționarea cunoștințelor de limba franceză, engleză și germană. Mi-au fost foarte utile.

3. Sînt bucuros să transmit un cald salut și multe felicitări colegilor mei de sport, halterofililor romîni și personal, prietenului meu și colegului de categorie, „greului" Silviu Cazan.

INGRID KRÄMMER
(R. D. Germană)

1. Cînd am terminat clasa a XI-a, colegele de liceu din Drezda mi-au urat succes în întrecerile de la Roma. Le-am mulțumit și le-am promis să arăt la marea Olimpiadă, din capitala Italiei, tot ce știu. M-am ținut de cuvînt. Am concurat cu succes și am cîștigat două medalii de aur, la săritura de pe trambulină și din turn. Mi s-a părut foarte ușor. Mai

ușor chiar decît un examen de... liceu. Bucuria a fost de nedescris. Am adus patriei mele dragi, Republica Democrată Germană, două medalii de aur. În toamna acestui an, colegele de clasă (a XII-a) m-au felicitat din toată inima pentru succesul obținut.

2. Pentru anul 1961 doresc în primul rînd să termin cu succes liceul și să urmez Facultatea de chimie. Pe plan sportiv aș vrea să particip la cît mai multe concursuri pentru a-mi menține forma, să exersez mișcări și figuri noi. Am multe invitații la diferite concursuri internaționale în Argentina, Olanda, Suedia, Norvegia, Anglia. Nu știu la care voi participa. Totul e în funcție de timpul liber pe care-l am. Intîi, școala și apoi, sportul... În orice caz, acolo unde voi pleca voi depune toate eforturile ca să cîștig.

3. 1961 să aducă sportivilor romîni multe succese, în special înotătorilor, care ar trebui să aibă performanțe la fel de bune ca și poloiștii de exemplu... Săritorilor de pe trambulină le doresc, de asemenea, afirmarea pe tărîm internațional. Cînd am fost ultima oară la București am legat multe prietenii cu sportivii romîni i-am apreciat pentru puterea de luptă de care au dat dovadă, pentru ospitalitatea și prietenia arătată. Aș dori ca prin intermediul ziarului dv. să transmiteți multe salutări tînărului și talentatului săritor de pe trambulină Gh. Baican, precum și sportivilor fruntași romîni cu care sper să mă întîlnesc în acest nou an, chiar în frumoasa dumneavoastră capitală.

BERNARD MOMMEJAT
(Franța)

1. În anul care se încheie acum, rugbiul francez a trăit un eveniment cu totul ieșit din comun. După o suită neîntreruptă de victorii, culminată cu cîștigarea Turneului celor 5 națiuni și călătoria, încununată de succes în Africa de Sud, națională noastră a pierdut în fața dîrzilor și neașteptat de buni rugbiști romîni! Acel 5—11 înregistrat la București — care ne obsedează și acum — ne-a adus revelația valorii rugbiului din această țară, în care sportul cu balonul oval pare a fi cucerit o popularitate asemănătoare aceleia pe care o are în sudul Franței sau în țările anglo-saxone. Din ce în ce mai multe echipe, orientarea către un joc modern — iată care au fost desigur premisele succesului obținut în fața noastră de romîni.

2. Prin prisma celor de mai sus, devine clar că una din cele mai arzătoare dorințe ale mele și ale colegilor mei din echipa Franței este să ne luăm revanșa în fața XV-lui romîn. Și tot pentru motivele arătate, cred că realizarea acestei dorințe nu va fi ușoară. Dovada cea mai bună că rugbiul romînesc deține un loc fruntaș în arena internațională este că noi ne-am propus pentru 1961 să întîlnim cele mai bune națiuni în rugbi, incluzînd în programul nostru competițional meciuri cu Africa de Sud, Australia, Noua Zeelandă și Romînia.

3. Și o urare foștilor și viitorilor noștri adversari pe terenul de joc: să contribuie alături de noi ca întîlnirea noastră din toamna lui 1961 să fie un meci cu adevărat mare!

GYULA TÖRÖK
(R. P. Ungară)

1. Visul meu s-a realizat. Anul 1960 mi-a adus o nespusă bucurie. Am învins în finala turneului olimpic de box la categoria muscă. De fapt, încă de anul trecut doream să am o comportare bună la J. O. De aceea, după ce am cîștigat titlul de campion al R. P. Ungare și m-am clasat pe locul secund la „europenele" de la Lucerna, m-am antrenat și m-am pregătit mai serios. Am trecut cu bine acest examen dificil, care, sper, că nu va fi ultimul: am doar 22 de ani...

2. Dorința mea în 1961? Să devin campion european și... încă ceva. Aș vrea să-mi iau revanșa față de Puiu Nicolae care m-a învins în 1959 la Budapesta. Aș dori, de asemenea, să obțin cît mai multe succese în munca profesională la fabrica „Granit" din Budapesta, unde lucrez.

3. Pe sportivii romîni îi cunosc bine și-i apreciez pentru înaltele lor calități: spirit de luptă, entuziasm, seriozitate. La Lucerna am stat în același hotel cu boxerii romîni. I-am admirat pe Puiu, Mihalic și în special pe Dobrescu. Am auzit că Dobrescu va abandona boxul și va deveni antrenor. Dacă este așa, îi doresc din toată inima ca în activitatea de antrenor să muncească cu aceeași perseverență de care a dat dovadă ca boxer. Cu siguranță că va deveni un antrenor bun. Tinerilor boxeri le doresc să-i urmeze exemplul. În acest fel ei vor merge pe un drum bun.

Sînt convins că în 1961 sportivii romîni vor obține noi succese. Va fi în primul rînd meritul și mîndria lor. Dar, aceste victorii vor oferi bucurii și satisfacții tuturor prietenilor sportivilor romîni. Și aceștia sînt mulți...

ELZBIETA KRZESINSKA
(R. P. Polonă)

1. La prima vedere s-ar părea că nu am motive să fiu mulțumită de anul sportiv 1960. Nu am reușit să păstrez supremația olimpică, cucerită la Melbourne în 1956, iar recordul meu mondial „a căzut" și el după un îndelungat... asediu. În plus, în luna mai am suferit un grav accident care era să pună capăt activității mele de pe stadion. Și totuși nu este așa. Însuși faptul că am putut ieși după cîteva luni pe pistă, să concurez la J.O. și să obțin o nesperată medalie de argint, poate fi considerat un succes. Multe satisfacții mi-au adus activitatea profesională și viața familiară. Am trecut cu succes examenele anului V al Facultății de stomatologie. Fetița mea crește voinică și sănătoasă. Nu de mult a împlinit doi ani.

2. 1961 va fi pentru mine un an deosebit de important. Mă voi pregăti în primul rînd pentru examenul de absolvire. Dar n-am să neglijez nici sportul. Totuși antrenamentele vor fi mult mai ușoare decît în 1960. Mi-am propus să nu sar pînă în februarie. Piciorul rănit mai are nevoie de odihnă. Apoi, ritmul antrenamentelor și efortul se vor mări treptat. Îmi propun să realizez în 1961 o performanță de 6,50 m. Rezultatul nu constituie o fantezie. Dar desigur că și colegele mele de probă, Krepkina, Claus, Bignal, Șaprunova, vor căuta să întreacă actualul record al lumii care măsoară 6,40 m. Cu atît mai bine. Înseamnă că întrecerea noastră va fi și mai interesantă.

3. Doresc din toată inima ca anul 1961 să aducă omenirii pace și prosperitate. Sportivilor romîni le doresc fericire și sănătate, performanțe și victorii. Bunei mele prietene, Iolanda Balaș, cred că nu este nevoie să-i urez un nou record al lumii, pentru că — sînt sigură — îl va realiza și așa...

LIVIO BERRUTI
(Italia)

1. Cea mai mare satisfacție pe care o poate avea un sportiv: medalia olimpică de aur. În plus, am devenit recordman al lumii la 200 m. Mulți s-au întrebat de ce nu mi-am încercat „norocul" și pe 100 m. Dar e bine să se știe că îmi cunosc perfect posibilitățile. În primul rînd Armin Hary, cu startul lui fulgerător, era greu de „prins" pe 100 metri, și apoi participarea la această probă mi-ar fi periclitat șansele pe 200 m unde mă simțeam mai în largul meu.

2. „Nuovo primato mondiale" (nou record mondial) pe 200 m. Experiența cu totul reușită a lui Kaufmann parcă-mi dă ghes să alerg și eu un 400 metri. Apoi voi mai vedea... Voi acorda multă atenție cursurilor universitare.

3. Cu prilejul noului an transmit salutul meu sportivilor romîni și în primul rînd atleților pe care-i cunosc mai bine. Invincibilei Iolanda, curajosului Vamoș, puternicei Lia Manoliu și tuturor celor cu care am avut prilejul să mă întîlnesc la Moscova, Varșovia și la Roma. Aș fi bucuros să pot lua parte la tradiționalele campionate internaționale ale Romîniei.

MIHAIL TAL
(U. R. S. S.)

1. Pentru mine anul care se apropie de sfîrșit a fost remarcabil din toate punctele de vedere. În mai mi-am văzut împlinit un vis minunat! Am reușit să cuceresc titlul de campion al lumii la șah. Cinci luni mai tîrziu am primit cel mai frumos dar pe care și-l poate dori cineva. Pe lume a venit un nou cetățean cu numele de Tal Gheorghii Mihailovici. Ați ghicit că este vorba de fiul meu. În felul acesta 1960 mi-a adus numai fericire.

2. Anul care vine se anunță bogat în mari competiții șahiste. În fruntea lor se situează desigur meciul meu revanșă cu Mihail Botvinik. Este prea devreme să vorbim despre rezultat. Voi depune desigur toate eforturile ca să-mi păstrez titlul. Dar, avînd un adversar ca marele maestru Botvinik, aceasta nu va fi de loc ușor. Aceasta așteaptă de la 1961 sportivul Mihail Tal. În calitate de redactor al revistei „Șahs" sînt dornic să văd publicația noastră apărînd în condiții tot mai bune, cu un conținut mereu mai bogat. Aș fi de asemenea bucuros să public în paginile ei cît mai multe vești despre succesele jucătorilor romîni. În sfîrșit, în calitate de tată și de „cap al familiei", aștept primii pași și primele cuvinte ale micuțului meu Gheorghii. Iată dar că și anul 1961 se anunță plin de bucurii.

3. Urarea de Anul Nou este tradițională. Au transmis-o fără îndoială și alți colegi de sport cărora li s-a făcut cinstea să răspundă anchetei întreprinse de ziarul dv. Voi fi deci scurt: Doresc prietenilor mei romîni multă sănătate, fericire, succese în muncă și cît mai multe victorii pe pașnica tablă a bătăliilor noastre șahiste.

La revedere an olimpic!

de V. A. NOVOSKOLTEV
redactor șef al ziarului „Sovetski sport"

Ridicînd cupele pline, întîmpinăm noul an 1961...

Ne-am obișnuit în asemenea ocazii să aruncăm un gînd și o privire înapoi, spre zilele care au rămas în urmă. Amintindu-mi momentele cele mai emoționante ale anului care se apropie de sfîrșit, mă întorc în capitala Italiei, în penultima zi a Jocurilor Olimpice de vară. Mai exact, în noaptea cînd pe podiumul instalat în „Palazzetto dello Sport" uriașul nostru Iurii Vlasov a ridicat cea mai grea halteră din cîte cunoaște străvechea istorie a acestui sport. Cîntarul arătase 202,5 kg!

Vlasov a ridicat nu numai colosul de oțel. El a înălțat, totodată, pe o treaptă nouă acest sport minunat, al forței și al curajului.

Medalia lui Iurii a căzut ultima în „pușculița" olimpică a echipei sovietice. Fără să micșoreze cu nimic meritele celorlalți campioni și recordmani, care și-au adus contribuția la succesul general al echipei noastre, trebuie să constat totuși că ea a fost cea mai... grea dintre toate. Și la propriu și la figurat...

În general, anul olimpic 1960 a fost foarte generos pentru sportivii sovietici. „Aurul" Romei a completat un bilanț strălucitor, început încă din iarnă, în îndepărtata „Vale a indiencelor" din California. Și, dacă Vlasov a fost indiscutabil eroul sportiv al Romei, Evghenii Grișin a strălucit în întrecerile „Olimpiadei albe". El a reușit cea mai mare viteză arătată de vreun om în alergarea pe gheață...

Dar, gîndind la succesele anului 1960 nu ne stă în obicei să ne culcăm pe lauri. De multă vreme facem reproșuri înotătorilor noștri. Anul olimpic n-a adus vreo îmbunătățire în această disciplină codașă. Mai sînt și alte sporturi sau probe în care rezultatele nu ne pot mulțumi. Iată altîtea puncte de reper în vederea îmbunătățirii continue a activității.

Anul 1961 este primul pas pe drumul care duce spre Tokio. Vreau să cred că el va fi pentru sportul sovietic anul unor noi realizări și succese, anul unor noi întîlniri amicale cu prietenii de peste hotare.

Mă folosesc de acest prilej ca să transmit prin intermediul ziarului „Sportul popular" urările mele cele mai bune în noul an tuturor „colegilor de pasiune sportivă" din Romînia populară.

MOSCOVA, decembrie 1960

Știri externe

AU FOST DESEMNAȚI CEI MAI BUNI 10 SPORTIVI SOVIETICI AI ANULUI 1960

MOSCOVA 29 (Agerpres). — După cum s-a mai anunțat, ziariștii sportivi din U.R.S.S. au desemnat anul acesta ca cel mai bun sportiv sovietic pe recordmanul mondial de haltere Iurii Vlasov, urmat de Boris Șahlin (gimnastică) și Piotr Bolotnikov (atletism). În continuare clasamentul se prezintă astfel: 4. V. Kapitonov (ciclism); 5. Evghenii Grișin (patinaj); 6. Robert Șavlakadze (atletism); 7. Larisa Latinina (gimnastică); 8. Mihail Tal (șah); 9. Valerii Brumiel (atletism); 10. Tamara Press (atletism).

FOTBALIȘTII MAGHIARI AU ÎNCEPUT PREGĂTIRILE PENTRU NOUL SEZON

BUDAPESTA (Agerpres). — Fotbaliștii maghiari și-au început pregătirile în vederea întîlnirilor internaționale pe care le vor susține anul viitor cu echipele Olandei și R. D. Germane, contînd pentru preliminariile campionatului mondial. La începutul lunii februarie echipa selecționată maghiară va pleca într-un turneu în Republica Arabă Unită, în timp ce reprezentativa secundă va susține cîteva întîlniri la Tunis. În vederea turneului din Republica Arabă Unită selecționerul federal Lajos Baroti a alcătuit următorul lot de jucători: Grosics, Szentmihalyi, Török (portari), Matrai, Sipos, Sarosi, Rajna, Mezolyi, Sovari (fundași), Solymosi, Kotasz, Palotai, Borsanyi, Bundzsak (mijlocași), Sandor, Albert, Tichy, Fenyvesi, Kutasi, Vasas, Machos, Monostori, Taliga, Bödör (atacanți). Din lotul B fac parte, printre alții, Farago (portar), Kovacs (fundaș), Galambos (mijlocaș), Kekesi, Pataki, (înaintași).

PE SCURT

● Pe patinoarul central din Stockholm au început întrecerile tradiționalei competiții de hochei pe gheață dotată cu „Cupa Ahearn". În primul meci echipa Aripile Sovietelor (Moscova) a învins cu scorul de 3—2 (1—0; 0—2; 2—0) echipa Ruda Hvezda Praga.

● În prezent se află în turneu în Suedia echipa cehoslovacă de hochei pe gheață Slovan Bratislava. Jucînd la Norrbotten cu o reprezentativă locală, hocheiștii cehoslovaci au terminat învingători cu scorul de 2—1 (0—1; 2—0; 0—0).

● Echipele selecționate de volei ale orașului Moscova și-au încheiat turneul în Japonia întîlnind miercuri la Tokio reprezentativele acestei țări. În ambele întîlniri victoria a revenit echipelor sovietice la același scor: 3—2.

Echipele de volei ale Japoniei vor întoarce vizita sportivilor sovietici în cursul anului 1961.

● La sfîrșitul acestei luni va începe la Hastings tradiționalul turneu internațional de șah, la care vor participa unii dintre cei mai buni jucători europeni. La această ediție a turneului Federația de șah a U.R.S.S. a desemnat să participe pe marele maestru internațional Igor Bondarevski (Leningrad).

● În continuarea turneului pe care-l întreprinde în R. P. Polonă, echipa cehoslovacă de volei Dinamo Praga a jucat la Szczecin cu echipa locală Pogon. Victoria a revenit echipei cehoslovace cu scorul de 3—1.